

він визнавав можливість використання спорту для вирішення важливих політичних проблем, але, тим не менше, вважав, що має бути усунуто всякий політичний вплив на олімпійський рух, що цей рух повинен прагнути зберігати свою самостійність і незалежність від політики, а політика не повинна втручатися в олімпійський рух.

У сучасному світі спорт є інструментом політичного впливу з найпотужнішим потенціалом і можливостями. Історія знає чимало прикладів того, як різні країни використовували цей інструмент для реалізації поставлених цілей.

Олімпійські ігри сьогодні – це найважливіша подія в міжнародному житті. У них як в дзеркалі відбивається рівень сучасної цивілізації. Сучасний Олімпізм являє собою складний процес. У ньому стикаються різні теорії і погляди на сутність олімпійського руху, на сьогоднішній і майбутній олімпійських ігор. Перший рішучий крок у вирішенні цілого ряду проблем олімпійського руху був зроблений на X Олімпійському конгресі в Варні в 1973 році. На цьому конгресі були включені питання: сучасне олімпійський рух, перспективи його розвитку і вигляд майбутніх олімпійських ігор.

Безумовно, на конгресі у Варні не всі проблеми отримали свій дозвіл. З'їзд звернувся до всіх спортсменів із закликом боротися за зміцнення миру і дружби між народами, за чистоту олімпійського руху. Однак і після X Олімпійського конгресу та Ігор XXII Олімпіади в світі залишилися ще сили, які прагнуть підірвати олімпійський рух, перешкодити проведенню ігор, під різними приводами зрівати їх.

Велику небезпеку для олімпійського руху представляли спроби домогтися допуску професіоналів на ігри, зробити їх «відкритими», а також використовувати олімпійський спорт в комерційних цілях. Проникнення професіоналізму і комерціалізації на олімпійські ігри можуть привести до загибелі олімпійських свят. Тому прогресивні сили борються за чистоту аматорського спорту, прагнуть не допустити використання спорту в комерційних цілях.

Гостра боротьба в олімпійському русі ведеться і з питань олімпійської програми. Необґрунтовані спроби скорочення або збільшення олімпійських дисциплін можуть привести до підриву самої олімпійської ідеї. Нині діюча олімпійська програма при всій її недосконалості представляє той необхідний мінімум видів спорту, без яких неможливо увяйти собі сучасні олімпійські ігри. Програма повинна зберігати спортивну боротьбу, красу, естетику, дружню атмосферу. Слід відмовлятися від тих видів спорту, які віджили своє, і включати нові, які отримали широке визнання в світі. Важливо, щоб програма ігор завжди відповідала вимогам Олімпійської хартії і перебувала в постійному розвитку. Вона не повинна відставати від досягнень сучасної цивілізації, ступеня розвитку того чи іншого виду спорту в країнах і континентах.

Зародження сучасного олімпізму, Олімпійських ігор, олімпійського руху складових елементів Олімпійської тріади – правомірно розглядати не як локальна подія кінця XIX століття, а як явище, взаємозалежне з провідними тенденціями епохи.

Стародавні Олімпійські ігри представляли собою серію атлетичних змагань, які проводилися між різними містами-державами Стародавньої Греції.

За багато століть олімпійський рух пододало багато перешкод, забуття і відчуження. Але, незважаючи ні на що, олімпійські ігри живі й донині. Мета олімпійського руху – зробити так, щоб спорт служив саме такому – гармонійному – розвитку людини. А загальна гармонія допоможе створити дійсно благородне, мирне і процвітаюче суспільство. Діяльність олімпійського руху, символ якого